

До Чаадаєва

Олександр Пушкін

Любові, слави і надії
Недовго тішив нас обман,
Забави зникли молодії,
Як сон, як вранішній туман.

Та в нас киплять іще бажання,
Під тиском влади роковим
Душею, серцем молодим
Вітчизни чуєм заклинання.

Ждемо ми з млостю уповання
Хвилини вільності святі,
Як ждуть коханці молоді
Хвилину ніжного кохання.

І поки, юні, живемо,
І поки в серці сподівання,
Мій друже, краю віддамо
Душі прекрасні поривання!

Товариш, вір, зійде вона,
Зоря принадливого щастя,
Росія збудиться від сна
І на руїнах самовластя
Напише наші імена!

Переклад М. Рильський